

Sygn. akt III CSK 234/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa F. sp. z o.o. w K.

przeciwko Gminie Miasta K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lipca 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 27 lipca 2005 r., sygn. akt I ACa .../05,

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz pozwanej 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna, wniesiona przez F. sp. z o.o. w K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 27 lipca 2005 r., podlega odrzuceniu z następujących przyczyn.

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymóg ten wiąże się, jak wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z przesłankami rozważanymi przez ten Sąd podczas tzw. „przedsądu”, a więc na posiedzeniu, którego przedmiotem jest przyjęcie lub odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przesłanki te określone są w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i tylko one podlegają badaniu w tej fazie postępowania. W tym zakresie zachowuje aktualność stosunkowo bogate dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego publikowane w zbiorze urzędowym i powoływane w komentarzach do k.p.c. na tle art. 393³ § 1 pkt 3 w zw. z art. 393 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz.U. z 2005 r. nr 13, poz. 98), zgodnie z którym samo przedstawienie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia nie wyczerpuje wymogu wskazania i umotywowania przyczyn mających przekonywać do przyjęcia skargi do rozpoznania.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje wtedy, gdy zachodzi choćby jedna z przesłanek określonych w powołanym przepisie. Sąd Najwyższy, badając w tej fazie postępowania skargę kasacyjną, nie jest uprawniony do określania, która z przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania może być brana pod uwagę. Przesłankę tę musi określić sama strona skarżąca w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie tego wniosku polega na wyjaśnieniu, a więc na wykazaniu, dlaczego, w ocenie strony skarżącej, zachodzi któraś z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Treść tego uzasadnienia nie może być dowolna i należy ją oprzeć na argumentacji jurydycznej. Jest tak z tej przyczyny, że Sąd Najwyższy, rozpoznając ten nadzwyczajny środek zaskarżenia, działa w interesie publicznym,

wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Taka rola Sądu Najwyższego istniała już w systemie kasacyjnym, a tym bardziej obecnie, gdy kontrolą objęte są orzeczenia prawomocne.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz, w osobnym punkcie, uzasadnienie tego wniosku. Formalnie zatem wymóg z art. 398⁴ § 1 pkt. 3 k.p.c. został spełniony. Formalna poprawność skargi nie jest jednak wystarczająca.

Jako uzasadnienie wniosku skarżący wskazał bowiem „oczywiste naruszenie prawa przez zaskarżone orzeczenie polegające na rażącej obrazie przez Sąd Apelacyjny postanowień art. 77 Konstytucji oraz art. 6 k.c., 361 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 471 k.c., jak również art. 65 k.c. w związku z art. 354 § 1 i 2 k.c., poprzez oddalenie apelacji pomimo występowania w sprawie oczywistych podstaw do zasądzenia dochodzonego roszczenia. Ponadto oczywistą zasadność skargi implikuje rażące naruszenia przepisów postępowania cywilnego polegające m.in. na pominięciu wnioskowanych przez stronę dowodów, co uniemożliwiło właściwe rozstrzygnięcie istoty sprawy”. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparty został zatem na twierdzeniu, że skarga jest oczywiście uzasadniona wobec oczywistego, rażącego naruszenia przepisów prawa.

Uzasadnienie wniosku skargi kasacyjnej do rozpoznania, oparte na takim twierdzeniu, powinno zawierać argumenty jurydyczne świadczące o wspomnianej oczywistości. Skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zawarł żadnych jurydycznych argumentów. Brak też nawet próby wykazania, na czym polegać ma owe „rażące”, a więc kwalifikowane, naruszenie prawa. Jak widać zatem, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania przedstawione przez skarżącego nie odpowiada wymogom, o jakich mowa wyżej, co powoduje konieczność jej odrzucenia. Rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, nie jest doszukiwanie się w uzasadnieniu podstaw skargi na czym to „rażące” czy „oczywiste” naruszenie

prawa ma polegać, a tym bardziej zastępowanie strony skarżącej w wyjaśnieniu tej przesłanki.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.